

РЕШЕНИЕ

№ 2743

гр. Бургас, 30.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, LIX СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Александър Д. Муртев

при участието на секретаря ЗИНАИДА Г. МОНЕВА
като разгледа докладваното от Александър Д. Муртев Гражданско дело № 20222120101019 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба от К. Д. П., ЕГН: *****, с адрес гр. К, ул. “”, против С. Д. П., ЕГН: *****, с адрес гр. К, ул. “”, с която са предявени в условията на първоначално обективно кумулативно съединяване искове, както следва: конститутивен иск, с правно основание чл. 49, ал. 1 СК, за прекратяване на гражданския брак между страните, поради дълбокото и непоправимо разстройство настъпило след сключването му, както и небрачен иск с правно основание чл. 53 СК за възстановяване на предбрачното фамилно име на ищцата.

Ищцата обосновава исковата си претенция твърдейки, че с ответника са сключили граждански брак на 25.12.2000г. Сочи, че от брака имат едно дете – Д. С. П., кохто към настоящия момент бил пълнолетен. Твърди, че от години в изграденото от тях семейство имат разногласия, които въпреки положените усилия, не са успели да изгладят. С оглед на това застъпва становище, че бракът й с ответника е изпразнен от съдържание. Не отправя претенции досежно ползването на семейното жилище и вината за настъпване на дълбокото и непоправимо разстройство. Ангажира писмени доказателства.

В законоустановения срок за отговор, ответникът С. П., чрез упълномощения си представител адв. И. К. депозира отговор на исковата молба като сочи, че същият е допустим, но го оспорва по основание. Позовава се на сключено между страните споразумение с нотариална заверка на подписите с рег. № 11093 и рег. № 951 на Нотариус Ф. И., с район на действие РС – Б, с рег. № 449 на НК, в с което твърди, че са уредили по доброволен начин всички свои имуществени и неимуществени отношения. Моли развода да бъде допуснат при условията на чл.50 от СК. Ангажира писмени доказателства.

В открито съдебно заседание ищцата се представлява от своя пълномощник

– адв. С. К., който поддържа исковата молба.

В открито съдебно заседание, ответникът се представлява от своя пълномощник – адв. К., който моли да бъде прекратен брака по взаимно съгласие. Признава че между страните е налице фактическа раздяла.

Съдът, като взе предвид допуснатите и приети по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Страните са съпрузи по силата на сключения между тях граждански брак на 25.12.2000г., за което обстоятелство е съставен Акт за граждански брак № от ., от длъжностното лице по гражданско състояние в Община К.

Страните не спорят, че се намират във фактическа раздяла, считано от две години насам. Вярно е, че фактическата раздяла не е абсолютно основание за прекратяване на брака (ППВС №10/1971 г., т. 3), както и че не всяка фактическа раздяла между съпрузите води до дълбоко и непоправимо разстройство на брака, но в настоящия случай раздялата е с не малка давност, през което време бракът им е съществувал само формално. През този период съпрузите не са се събирали да живеят заедно, не са поддържали общо домакинство, не са имали отношения като съпрузи, като всеки от тях в личен план е установил свой собствен начин на живот, изключващ изцяло другия. През този период, двамата не са били отдадени на обща грижа и единомислие за съществуването и просперитета на семейството. Всякакви контакти между тях са прекъснати и те са отчуждени един от друг, помежду им трайно са се настанили неразбирателството, липсата на обич и взаимно уважение.

Независимо от неявяването на страните в откритото съдебно заседание, по делото са представени нотариално заверени пълномощни на техните процесуални представители от 03.12.2021г. и 07.02.2022г., както и нотариално заверено споразумение от 03.12.2021г. по чл.51 от СК, съдържащо клаузи идентични на тези съдържащи се в пълномощните, съдържанието на които писмени доказателства индицира за липсата на семейни отношения между страните и волята им за прекратяване на брачната връзка.

Изхождайки от установената по делото фактическа обстановка и поведението на страните, съдът приема за установено, че брачните им отношения са дълбоко и непоправимо разстроени, а брачната връзка няма предписаното от закона и добрите нрави съдържание. Помежду им е изчезнало взаимното доверие и уважение, лишили са се от чувство за дом, общност и единство, както и желание за полагане на общи грижи, уважение и подкрепа между членовете на семейството. Предвид изложеното намира, че запазването на брака е лишено от смисъл, тъй като е изпразнен от съдържание, това би било вредно, за обществото и самите съпрузи, между които не съществува физическа и духовна близост, изчезнали са чувствата на обич, взаимност и привързаност, поради което следва да бъде прекратен.

Предвид липсата на изразена от пълномощника на ищцата воля имуществените отношения между страните да бъдат уредени съгласно клаузите на представеното от ответника споразумение по чл.51 от СК, съдът намери, че не са налице предпоставките същото да бъде одобрено.

По иска с правно основание чл. 53 СК.

Съгласно разпоредбата на чл. 326 ГПК в решението, с което се допуска разводът, съдът разрешава и въпроса за фамилното име, което съпрузите ще могат

да носят в бъдеще.

Въпросът за фамилното име на съпрузите след развода се поставя, ако при сключване на брака, някой от тях е приел фамилното име на другия, или го е добавил към своето, съгласно чл.12 СК. Новата уредба в чл.53 от СК от 2009 г., за разлика от отменените в СК от 1968 г. /чл.26, ал.1 и ал.2/ и СК от 1985 г. /чл.103, ал.1 и ал.2/ не поставя въпроса за фамилното име в зависимост от волята /респ. разрешението/ на съпруга, чието фамилно име е прието при сключването на брака. В този смисъл, с новия СК - 2009 г. е променено изходното начало на уредбата, като принципът на изгубване е заменен с принципа на запазване на брачното фамилно име. Нормата на чл.53 от СК предвижда, че съпругът може да възстанови фамилното си име преди брака. Ако в брачния процес, съпругът, приел фамилията на другия съпруг, не заяви желание за промяна на фамилното си име, той запазва брачната си фамилия. Съгласието, или противопоставянето на съпруга - първоначален титуляр на името, вече е ирелевантно за възможността след развода другият съпруг да продължи да носи неговото име.

От представеното по делото удостоверение за сключен граждански брак е видно, че ищцата е приела да носи след брака фамилното име "П.". Следователно следва да бъде уважено искането ѝ за възстановяване на предбрачното ѝ име като бъде постановено за в бъдеще същата да носи фамилията "Д".

Относно разноските.

Съгласно чл. 329, ал. 1 ГПК съдебните разноски по брачните дела се възлагат върху виновния или недобросъвестния съпруг. Липсата на произнасяне по въпроса за вината обуславя неоснователност на искането на ищца за присъждане на разноски в общ размер на 625 лв., от които 600 лв. адвокатско възнаграждение и 25 лв. държавна такса, за което е представен и приет по делото списък по чл. 80 ГПК. Направените от страните разноски следва да останат в тежест на всяка една от тях.

На основание чл. 6, т. 2 от Тарифа за държавните такси събирани от съдилищата по ГПК, съдът определя окончателна държавна такса в размер на 50 лв., която следва да бъде заплатена поравно от страните на основание чл. 329, ал. 1 ГПК.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА гражданския брак между К. Д. П., ЕГН: *****, с адрес гр. К, ул. " и С. Д. П., ЕГН: *****, с адрес гр. К, ул. " , сключен на 25.12.2000г. пред длъжностното лице по гражданско състояние в Община К, за което обстоятелство е съставен Акт за граждански брак №от 25.12.2000г. на основание чл.49 от СК.

ПОСТАНОВЯВА след прекратяването на брака К. Д. П., ЕГН: *****, да възстанови предбрачното си фамилно име „Д“, на основание чл. 53 СК.

ОСЪЖДА К. Д. П., ЕГН: *****, с адрес гр. К, ул. " , да плати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на БРС, сумата от 25.00 (двадесет и пет) лева, представляваща окончателна държавна такса по иска за развод, на

основание чл. 6, т. 2 от Тарифа за държавните такси събирани от съдилищата по ГПК, както и 5.00 лева такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК.

ОСЪЖДА С. Д. П., ЕГН: *****, с адрес гр. К ул. “, да плати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на БРС, сумата от 25.00 (двадесет и пет) лева, представляваща окончателна държавна такса по иска за развод, на основание чл. 6, т. 2 от Тарифа за държавните такси събирани от съдилищата по ГПК, както и 5.00 лева такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред БОС в двуседмичен срок от връчването му на страните, на основание чл. 259, ал. 1 ГПК.

Вярно с оригинала:З.М.

Съдия
при
Районен /п/Ал.Муртев_____
съд –
Бургас: